Dosar nr. 2-22652/2025
2-25154076-12-2-03112025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

27 februarie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Galina Ciobanu, examinând, în procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de „MEGASIMETRIC" S.R.L. împotriva lui Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Orhei privind încasarea îmbogățirii nejustificate și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La 31 octombrie 2025, „MEGASIMETRIC" S.R.L., prin intermediul administratorului Șavga Cristian, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Orhei privind încasarea îmbogățirii nejustificate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, la 3 noiembrie 2025, ora 16:27, cererea de chemare în judecată a fost repartizată în mod aleatoriu, judecătorului Galina Ciobanu.

Prin acțiunea înaintată, „MEGASIMETRIC" S.R.L., prin intermediul administratorului Șavga Cristian, a solicitat:

- a admite integral prezenta cerere de chemare în judecată;

- a emite o încheiere judecătorească cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare față de pârât prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile imobile și conturile bancare ale acestuia în cuantum de 80.344 lei;

- a pronunța o hotărâre judecătorească prin care să fie hotărâtă încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului îmbogățirea nejustificată în cuantum de 80 344 lei, pentru ridicarea transportarea și păstrarea mijlocului de transport;

- a încasa din contul pârâtului în beneficiul reclamantului cheltuielile judiciare formate din taxa de timbru 200 lei și taxa de stat 2960,29 lei, total 3160,29 lei;

- în cazul neprezentării a reclamantului sau reprezentantului legal al altuia solicită examinarea cauzei în lipsă.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta „MEGASIMETRIC" S.R.L. a invocat că, în fapt, este compania care efectuează și prestează servicii de ridicare

transportare și depozitare al mijloacelor de transport, la solicitarea organelor de drept, la care S.R.L. „MEGASIMETRIC” a ridicat și a transportat unitatea de transport sus nominalizat la parcarea specială. Prin urmare, relatează faptul că, între S.R.L. „MEGASIMETRIC” în calitate de prestator și Inspectoratul de Poliție Orhei al IGP, în calitate de beneficiar au încheiat contractul de prestări servicii nr. 26 din 21 august 2021. Potrivit pct. 4.2 din contractul sus nominalizat care prevede: „Prețul pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către Prestator.”. În urma efectuării interpelării de către S.R.L. „MEGASIMETRICA” în adresa IP Orhei, ultimii eu eliberat o informație conform căreia la mijlocul de transport se afla pârâtul. Prin urmare, Agentul Constatator ***** a întocmit Procesul verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială cu nr. *****89, prin care a fost ridicat mijlocul de transport Motocicletă de f/n, procesul verbal cu privire la contravenție fiind întocmit pe numele Ungureanu Alexandru.

Indică reclamanta că, în vederea soluționarea litigiului apărut între părți pe cale amiabilă, a expediat o notificare prealabilă în adresa pârâtului fapt confirmat prin avizul poștal DS80*****R (vezi anexa), notează faptul că plicul cu notificare sa întors înapoi nereclamantului. Prin urmare pârâtul nu a întreprins nici o acțiune reală necesară și utilă în vederea soluționării litigiului apărut între părți percale amiabilă, din care considerente înaintează în instanța de judecată prezenta cerere de chemare în judecată pentru a fi soluționat litigiul pe cale judiciară.

În vederea susținerii ipotezei de îmbogățire nejustificată, notează partea reclamantă și prevederile pct. 19 din Hotărâre Guvernului nr. 557 din 18.06.20218 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional ” 19. Pentru temeiul prevăzut la pct. 5 subpct.2) din prezentul Regulament, serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport se prestează de către agenții economici contractați de către Inspectoratul General al Poliției conform cerințelor stabilite în Legea nr 131/2015 privind achizițiile publice, iar pentru temeiurile prevăzute la pct. 5 subpct. 1), 3) și 4) serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport se prestează de către agenții economici contractați de către Inspectoratul General al Poliției conform cerințelor cu privire la licitație stabilite în Codul civil al Republicii Moldova nr 1107/2002 Termenul contractelor de prestări-servicii încheiate în temeiul Legii nr. 131/2015 privind achizițiile publice este de 1 an, iar pentru contractele de prestări-servicii încheiate în temeiul Codului civil al Republicii Moldova nr.l107/2002 termenul este de 5 ani.”.

Conform prevederilor pct. 26 din Hotărârea Guvernului RM nr. 557/2018 din 18.06.2018 ” 26. Perioada de depozitare a mijlocului de transport ridicat se estimează în ore și jumătăți de oră de la plasarea acestuia la parcarea specială. Plata pentru depozitarea mijlocului de transport ridicat se încasează pentru fiecare oră și jumătate de oră împlinită de aflare a acestuia în parcarea specială.”.

În corelație cu prevederile pct. 36 din Hotărârea Guvernului RM nr. 557/2018 din 18.06.2018: „Cheltuielile pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul, proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către agentul economic care a prestat serviciul în cauză.”.

La fel, notează și prevederile art. 500 alin. (6) Codul Civil al RM: „Proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.”.

În corelație cu prevederile pct. 9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul RM, aprobat prin HG nr. 672 din 19.07.1998: „9. Posesorul mijlocului de transport, beneficiar al serviciilor prestate de parcarea auto cu plată, este obligat: să achite la timp plata pentru garare.”.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (1), (2), lit. f), g), h) Codul Civil al RM: „(1) Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. 2) Drepturile și obligațiile civile apar: j) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză.”.

În corelație cu prevederile art. 10 Codul Civil al RM: „(1) Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”.

Or, potrivit prevederilor art. 15 alin. (1) Codul Civil al RM: „(1) Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.”.

La caz, notează reclamanta și prevederile art. 774 alin. (1) Codul Civil al RM: „(1) în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.”.

Tot aici, notează și prevederile art. 775 Cod Civil al RM: „(1) Debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației. (2) Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin. (1).”.

Totodată, notează prevederile art. 776 Codul Civil al RM: „Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.”.

În conformitate cu prevederile art. 858 alin. (1), (2) Codul Civil al RM: „(1) Temeiul executării rezidă în existența unei obligații. (2) Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.”.

Potrivit prevederilor art. 1537 Codul Civil al RM: „Prin contract de depozit o parte (deponent) se obligă să predea pentru păstrare, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, bunul mobil celeilalte părți (depozitar), iar depozitarul se obligă să păstreze bunul mobil și să-l restituie la cerere.”.

Or, potrivit prevederilor art. 1539 Codul Civil al RM: „(1) Depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. în cazul în care depozitarul este un profesionist, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. (2) Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuția obișnuită. (3) Deponentul este obligat să compenseze depozitarului cheltuielile necesare păstrării bunului.”.

Potrivit prevederilor art. 1979 Codul Civile al RM: „(1) Dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea. (2) Prevederile alin. (1) se aplică doar în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.”.

La caz, mai notează și prevederile art. 1980 alin. (1) Codul Civil al RM: „(1) Consecințele juridice ale îmbogățirii obținute în temeiul unui contract sau unui alt act juridic valabil și eficient sunt reglementate de alte dispoziții legale dacă acele reguli acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogățirii, prin efectul revocării, rezoluțiunii, reducerii obligației corelative sau pe alt temei. (2) Dispozițiile prezentului capitol nu afectează orice alt drept de restituire sau recuperare prevăzut de dispozițiile legale în materie de proprietate, contracte sau alte dispoziții legale. (3) Cu toate acestea, dacă persoana dezavantajată are: a) atât o pretenție pe baza prezentului capitol la restituirea îmbogățirii nejustificate, b) cât și o pretenție de reparare a dezavantajului (fie împotriva persoanei îmbogățite sau a unui terț) sau un drept de recuperare pe baza altor dispoziții legale ca rezultat al îmbogățirii nejustificate, atunci satisfacerea uneia dintre pretenții reduce cealaltă pretenție în același volum. 4) Regula prevăzută la alin. (3) se aplică de

asemenea dacă o persoană se folosește de un bun al persoanei dezavantajate, astfel încât acesta majorează patrimoniul altei persoane, iar conform dispozițiilor prezentului capitol: a) cel ce se folosește este obligat față de persoana dezavantajată să întoarcă valoarea folosinței; și b) dobânditorul este obligat față de persoana dezavantajată în legătură cu majorarea patrimoniului său.”.

Or, potrivit prevederilor art. 1984 Codul Civil al RM: „(1) O persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.”.

Iar în corelație cu prevederile art. 1985 alin. (1) Codul Civil al RM: „(1) O persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia.”.

Totodată, notăm și prevederile art. 1986 alin. (1), lit. b) Codul Civil al RM: „(1) O îmbogățire se atribuie la dezavantajul altuia, în special: b) dacă persoana dezavantajată prestează un serviciu sau execută o lucrare în folosul persoanei îmbogățite.”.

Tot aici notăm și prevederile art. 1991 alin. (1) Codul Civil al RM: „(1) Dacă îmbogățirea constă din bunuri care nu pot fi transmise, din lucrări, servicii sau folosința unui bun, persoana îmbogățită este obligată să restituie îmbogățirea prin plata valorii bănești în folosul persoanei dezavantajate.”.

Mai notează partea reclamantă că, potrivit pct. 4.2 din contractul de prestări servicii nr. 26 din 12 august 2021 încheiat între S.R.L. „MEGASIMETRIC” în calitate de Prestator și I.P. Orhei al IGP în calitate de Beneficiar, care prevede pct. 4.2: „Prețul pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către Prestator.”. În strictă colaborare cu cele menționate supra, aduce la cunoștință că, conform anexei nr. l la contractul de prestări servicii nr. 26 din 12.08.2021, prețul pentru serviciile de păstrare a autovehiculelor se formează după cum urmează: ridicarea/îmbarcarea, transportarea debarcarea mijloacelor de transport și debarcare Motocicletă 500 lei, Prețul pentru păstrate pentru primele 6 zile - 10 lei/h și după a 6 zi prețul este de 100 lei pentru fiecare zi. În total, la caz, urmează a fi încasată suma totală de 80 344,00 lei.

În ce privește măsura de asigurare aplicabile față de pârât, reclamanta notează următoarele. Potrivit prevederilor art. 174 alin. (1) CPC al RM: „(1) La cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în

care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.”. În corelație cu prevederile art. 175 alin. (1), (2) CPC al RM: „(1) În vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; al) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. 2) Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

Or, potrivit prevederilor art. 6 alin. (1) CEDO, 1. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Notează că, din materialele cauzei se poate de constata cu certitudine faptul că pârâtul se eschivează în mod vădit de la executarea obligațiunii de plată, ba mai mult notăm faptul pârâtul nu a întreprins nici o acțiune reală necesară și utilă în vederea stingerii datoriei acumulate față de reclamant. Din aceste motive consideră că urmează a fi aplicată măsuri de asigurarea față de pârât. La caz, specifică că, jurisprudența CEDO, garantează dreptul de a beneficia de un proces echitabil și de acces la justiție nu se limitează doar la adoptarea unei hotărâri judecătorești în situația în care Statul nu garantează executarea acesteia, deoarece procesul judiciar se finalizează nu cu pronunțarea hotărârii într-un litigiu, ci se finalizează doar odată cu executarea deplină a acestei hotărâri. Totodată, notează faptul că măsurile de asigurare a acțiunii au un scop și anume, de a asigura executarea viitoarei hotărâri judecătorești. Tot aici, notează faptul că

asigurarea acțiunii civile contă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități, sunt urgente, au un caracter temporar, au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului, urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Menționează că, din materialele cauzei se poate de constata cu certitudine că pârâtul are un termen, destul de mare din data când urma să-și onoreze obligațiunile de plată dar din motive necunoscute nu a făcut-o, ba mai mult nici nu a întreprins nici o acțiune reală necesară și utilă pentru a ajunge la un numitor comun cu reclamantul pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă. Din aceste considerente notează faptul că există un risc real și iminent de imposibilitate de a executa o eventuală hotărâre judecătorească pe caz conform căreia pârâtul ar fi obligat prin hotărârea judecătorească să achite datoria de bază, penalitatea de întârziere și cheltuielile judiciare în interesele reclamantului.

În ce privește solicitarea cu privire la restituirea cheltuielilor judiciare notează următoarele. Potrivit prevederilor art. 82 CPC al RM: „Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”.

În corelație cu prevederile art. 94 CPC al RM: „(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.”.

În drept, cererea de chemare în judecată este întemeiată pe prevederile art. art. 9, 10, 11, 15, 500, 774, 775, 776, 858, 1538, 1994, 1995, 1996 Cod Civil al RM, art. art. 5, 7, 9, 166-181 CPC al RM, art. art. pct. pct. 19, 26, 36 Hotărâre Guvernului nr. 557 din 18.06.20218 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, pct. 9 din Regulamentul cu privire la parcările auto cu plată pe teritoriul RM, aprobat prin HG nr. 672 din 19.07.1998, art. 6 CEDO. (f.d. 6-11)

Acțiunea a fost acceptată în procedura scrisă, care se examinează fără prezența participanților la proces, conform art. 276^2 din Codul de procedură civilă, prin încheierea din 4 noiembrie 2025. (f.d. 31-31 verso)

Partea reclamantă și partea pârâtă, precum și intervenientul accesoriu au fost notificați despre examinarea cauzei în procedura scrisă. (f.d. 35, 36, 37, 47, 48)

Necătând la faptul că, prin scrisoarea din 4 noiembrie 2025, pârâtului i-a fost expediată încheierea instanței din 4 noiembrie 2025, prin care s-a primit spre examinare cererea de chemare în judecată și s-a solicitat pârâtului prezentarea referinței, scrisoarea

fiind recepționată la 12 ianuarie 2026 (f.d. 39), pârâtul Ungureanu Alexandru nu s-a folosit de dreptul său de a-și expune poziția, în termenul stabilit, prin referință la cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea din 4 noiembrie 2025, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii înaintată de „MEGASIMETRIC" S.R.L., în cadrul examinării cererii de chemare în judecată, în procedura cererilor cu valoare redusă, înaintată de „MEGASIMETRIC" S.R.L. împotriva lui Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Orhei privind încasarea îmbogățirii nejustificate și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 32-34)

La 28 ianuarie 2025, intervenientul accesoriu – Inspectoratul de Poliție Orhei, prin intermediul reprezentantului Domenco Zinaida, a depus referința, prin care s-a specificat că, cu referire la acțiunea civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Megasimetric" către Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de poliție Orhei (agent constatator *****) privind încasarea datoriei pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a unității de transport la parcarea cu plată, Inspectoratul de poliție Orhei, în calitatea procesuală de intervenient accesoriu, prezintă referința, având la bază argumentele ce succed. La 12 august 2021, Inspectoratul de poliție Orhei, în calitate de Beneficiar a încheiat Contractul de prestări servicii nr. 26 cu SRL „Megasimetric" în calitate de Prestator, prin care s-au contractat servicii sub formă de servicii de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în procesul de constatare a contravențiilor. Temei pentru încheierea contractului cu SRL „Megasimetric" a constituit Hotărârea Guvernului nr. 557/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în procesul de constatare a contravențiilor. Potrivit prevederilor pct. 5 din Regulamentul privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.557/2018, mijlocul de transport poate fi adus la parcarea specială sau la cea mai apropiată subdiviziune specializată ori teritorială a Poliției în cazul în care: (1) conducătorul a fost înlăturat de la conducere, mijlocul de transport este ridicat și nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor; (2) staționarea acestuia poate genera un pericol iminent pentru interesul public (mijlocul de transport creează obstacole pentru circulația mijloacelor de transport cu regim prioritar de circulație, precum și a mijloacelor de transport ale serviciilor depanare ale rețelelor de gaze naturale, rețelelor termice și electrice de contact, serviciilor de salubrizare spre locul intervenției); (3) acesta a fost lăsat într-un loc interzis pentru parcare; (4) este necesară identificarea

proprietarului (posesorului) mijlocului de transport utilizat sau destinat pentru săvârșirea contravenției.

Indică că, potrivit pct. 19 din Regulamentul privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în procesul de constatare a contravențiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557/2018, pentru temeiul prevăzut la pct. 5 subpct. 2) din Regulamentul prenotat, serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport se prestează de către agenții economici contractați de către Inspectoratul General al Poliției conform cerințelor stabilite în Legea nr. 131/2015 privind achizițiile publice, iar pentru temeiurile prevăzute la pct. 5 subpct. l), 3) și 4) serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport se prestează de către agenții economici contractați de către Inspectoratul General al Poliției conform cerințelor cu privire la licitație stabilite în Codul civil a! Republicii Moldova nr. 1107/2002.

Potrivit pct. 11.3 din Contractul nr.10 încheiat între SRL „Megasimetric" și Inspectoratul de poliție Orhei, în cazul apariției litigiilor care au ca obiect cheltuielile pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport derivate din contract, Prestatorul va înainta pretenția/acțiunea direct împotriva conducătorului, proprietarului sau posesorului legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională.

Specifică intervenientul accesoriu că, potrivit prevederilor alin. (1) art. 439 Cod contravențional vehiculul al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere este ridicat și, dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, este adus la stația de parcare specială sau la subdiviziunea de poliție cea mai apropiată de locul constatării contravenției.

Potrivit prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, vehiculul poate fi adus la stația de parcare specială sau pe teritoriul subdiviziunii de poliție și în cazul în care: a) staționarea lui poate genera un pericol iminent pentru interesul public; b) a fost lăsat într-un loc interzis pentru parcare; c) este necesară identificarea proprietarului (posesorului) vehiculului utilizat sau destinat pentru săvârșirea contravenției; d) a fost condus de o persoană care nu are dreptul de a conduce vehiculul introdus în țară în baza Legii nr. 248/2022.

Totodată, potrivit pct. 6.1 lit. f) al Contractului de prestări servicii nr. 26 din 12 august 2021 încheiat între SRL „Megasimetric" și Inspectoratul de Poliție Orhei, prestatorul de servicii este obligat să țină evidența mijloacelor de transport ridicate, depozitate și restituite proprietarului, posesorului sau reprezentantului acestora, prin intermediul registratorului desemnat, conform Registrului stabilit în anexa nr. 2, iar

potrivit lit. u) al aceluiași punct, este obligat să asigure conectarea la resursa informațională pe care o gestionează prin intermediul pagini web.

Subsidiar, remarcă IP Orhei că, potrivit art. 19 Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cerc repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Potrivit alin. (1) art. 1998 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Aferent, potrivit prevederilor alin. (4) art. 4 din Codul civil, la interpretarea și aplicarea legislației civile se ține cont de nevoia de a promova aplicarea uniformă a dispozițiilor legale, buna-credință, precum și certitudinea juridică,

Reieșind din cele expuse, Inspectoratul de poliție Orhei lasă la discreția instanței soluția în privința acțiunii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Megasimetric” către Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de poliție Orhei privind încasarea sumei precum și examinarea pricinii în lipsa sa, cu remiterea la adresa guvernamentală: *****, a copiei hotărârii judecătorești. (f.d. 40-42)

Aprecierea judecătorului:

Examinând unipersonal cauza în procedură scrisă, cercetând materialele cauzei, în raport cu norma legală aplicabilă speței, instanța consideră acțiunea neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 276^2 alin. (1) al Codului de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Potrivit art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună- credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna- credință se prezumă până la proba contrară.

În temeiul art. 13 alin. (1) și (2) din Codul civil, nici-un drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). În cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Conform art. 15 alin. (1) din Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În conformitate cu art. 16 alin. (1) al Codului civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 308 al Codului civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

În conformitate cu prevederile art. 312 din Codul civil, consimțământul este manifestarea, exteriorizată de voință a persoanei de a încheia un act juridic și este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat.

În art. 316 alin. (1) și (2) din Codul civil, este stipulat faptul că, actul juridic poate fi

încheiat verbal, în scris sau în formă autentică.

Forma este o condiție de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 992 alin.(1) din Codul civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform prevederilor art. 1027 alin. (1) și (2) din Codul civil, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Sant esențiale clauzele care sunt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Potrivit art. 1537 din Codul civil, prin contract de depozit o parte (deponent) se obligă să predea pentru păstrare, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, bunul mobil celeilalte părți (depozitar), iar depozitarul se obligă să păstreze bunul mobil și să-l restituie la cerere.

Tot în acest sens, art. 1539 alin. (1) și (2) din Codul civil, prevede că, depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul este un profesionist, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit. Dacă asupra mărimii remunerației datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenței unui tarif stabilit, retribuția tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuția obișnuită.

Din materialele cauzei s-a constatat că, la 12 august 2021, între Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC” în calitate de prestator și Inspectoratul de Poliție Orhei al IGP în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări de servicii nr. 26, obiectul căruia fiind serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul proceselor contravenționale și penale, pe un termen de 5 ani. (f.d. 17-28)

La 16 august 2023, a fost întocmit procesul-verbal nr. VEH 01 1***** de ridicare și aducerea la parcarea specială a scuterului de modelul „BERIK”, fără numere de înmatriculare, care avea deteriorări vizibile. (f.d. 14)

În temeiul procesului-verbal menționat supra, a fost transmis, la parcarea specializată deținută de către Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC” din or. Orhei, scuterul de modelul „BERIK”, fără numere de înmatriculare, începând cu 16 august 2023.

În context, judecătorul notează că, din răspunsul nr. 34/44-10189 din 21 iunie 2024 eliberat inspectoratul de Poliție Orhei al IGP, la pct. 19 al anexei, s-a constatat că, conducătorul motocicletei, la momentul reținerii și aducerii la parcarea specială, era Ungureanu Alexandru. (f.d. 29-30)

La 12 iunie 2025, în adresa pârâtului Ungureanu Alexandru a fost expediată

notificarea, prin care „MEGASIMETRIC” S.R.L. a solicitat achitarea datoriei în mărime de 66 400,00 lei pentru ridicarea, transportare și păstrarea motocicletei (f.d. 15-15 verso), care a fost restituită de către oficiul poștal cu mențiunea: „Nereclamat”. (f.d. 16)

Reieșind din circumstanțele expuse supra, se constată faptul încheierii între reclamanta „MEGASIMETRIC” S.R.L. și Inspectoratul de Poliție Orhei al IGP a contractului de prestări servicii nr. 26 din 21 august 2021, care a produs efecte juridice și careva motive contrare judecătorul nu a stabilit, dar nici nu au fost invocate de către părți.

Astfel, judecătorul stabilește lipsa la caz a unui contract, inclusiv de depozit, încheiat între părțile în litigiu, adică între Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC”, în calitate de depozitar, și pârâtul Ungureanu Alexandru, în calitate de deponent, conform prevederilor art. 1537 din Codul civil, prin care ultimul ar fi predat pentru păstrare, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, bunul mobil – motocicleta (scuterul) de modelul „BERIK”, fără numere de înmatriculare, iar Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC” l-ar fi primit, obligându-se să păstreze bunul și să-l restituie la cerere, în schimbul plății pentru serviciul acordat conform anexei nr. 1 și 4 la contractul de prestări de servicii din 21 august 2021.

De asemenea, se impune a fi specificat că, legislația în vigoare nu conține reguli speciale cu privire la forma contractului de depozit, urmând a fi aplicate prevederile generale cu privire la forma contractului, stipulate în art. 308-321 din Codul civil, adică condițiile valabilității actului juridic civil, care sunt corespunderea actului juridic prevederilor legii, ordinii publice și bunelor moravuri, capacitatea persoanei de a încheia actul juridic, consimțământul valabil al persoanei de a încheia actul juridic, obiectul actului juridic care urmează a fi determinat, determinabil și licit, să fie în circuitul civil, să fie exprimat cu intenția de a produce efecte juridice, să fie exteriorizat și să nu fie viciat.

Prin urmare, făcând referire la normele citate și potrivit înscrisurilor din dosar, se atestă cu claritate lipsa încheierii unui contract între reclamantă și pârât, care să ateste acordul de voință la încheierea contractului de depozit, cu intenția de a produce efecte juridice, din ce rezultă că nu există raporturi juridice între acești subiecți, astfel că orice act încheiat fără acordul unui subiect este nul.

În același timp, un aspect important din cumulul probelor prezentate este că, transmiterea motocicletei de modelul „BERIK”, fără numere de înmatriculare, la parcarea specială ce aparține „MEGASIMETRIC” S.R.L. a fost dispusă de către Inspectoratul de Poliție Orhei al IGP, fapt ce rezultă cert din procesul-verbal de ridicare și aducerea vehiculului la parcare specială din 16 august 2023, și nu de către proprietarul/conducătorul - pârâul Ungureanu Alexandru, motiv pentru care pârâtului nu-i poate fi imputată neexecutarea obligației de achitare a serviciilor prestate, în temeiul unui

contract de depozit la care nu este parte.

Judecătorul reiterează că, din prevederile legale enunțate supra rezultă cu certitudine că, un element obligatoriu al contractului de depozit este acțiunea de predare a bunului mobil, de către deponent, urmând să fie manifestat acordul de voință al părților pentru încheierea contractului dat, condiție care la cazul dedus judecății lipsește.

Or, în speță, motocicleta (scuterul) de modelul „BERIK", fără numere de înmatriculare a fost transmisă la parcarea specializată de către Inspectoratul de Poliție Orhei al IGP, în temeiul procesului-verbal de ridicare din 16 august 2023.

Mai mult ca atât, se remarcă că, la materialele cauzei nu a fost prezentată nicio probă potrivit căreia pârâtul Ungureanu Alexandru, indicat în pct. 19 din lista mijloacelor de transport depozitate (f.d. 29-30), cunoștea despre transmiterea mijlocului de transport enunțat la parcarea specială, manifestându-și acordul tacit sau expres pentru ca motocicleta să fie păstrată la reclamantă, în condițiile în care Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC" este un profesionist și are stabilite tarife de parcare, astfel că pârâtul nu poate fi apreciat ca având statut de deponent în baza unui contract de depozit.

Respectiv, din aceste considerațiuni, judecătorul va aprecia critic argumentele reclamantei referitor la faptul că, pârâtul este obligat pecuniar să achite cheltuielile pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport, or prin obligație pecuniară se va înțelege acea obligație, în virtutea căreia debitorul este obligat, în baza unui contract sau a unei obligații extra contractuale prevăzute de Codul civil, să transmită creditorului bani, în sumă determinată sau determinabilă, ceea ce la caz lipsește.

Mai mult, judecătorul reține prevederile pct. 5 din Regulamentul privind modul de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul procesului contravențional, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557 din 18.06.2018, mijlocul de transport poate fi adus la parcarea specială sau la cea mai apropiată subdiviziune specializată ori teritorială a Poliției în cazul în care: 1) conducătorul a fost înlăturat de la conducere, mijlocul de transport este ridicat și nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor.

În acest context judecătorul scoate în evidență faptul că, procesul-verbal nominalizat nu indică de la cine a fost ridicat mijlocul de transport și nu este prezentă nici o probă ce ține de statutul procesual al pârâtului Ungureanu Alexandru în cadrul cauzei contravenționale, nefiind clar dacă Ungureanu Alexandru este proprietarul, posesorul sau persoana care a condus mijlocul de transport, circumstanțe ce denotă faptul că pârâtul Ungureanu Alexandru nu a deținut nici o calitate procesuală pe vreo cauză, mijlocul de transport nu a constituit corp delict și nu i se poate imputa, în cazul de față, răspunderea delictuală.

Prin urmare, deși reclamantul face referire atât la contractul de prestări servicii nr. 26 din 12 august 2021, cât și la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 557 din 18.06.2018, totuși contrar prevederilor menționate de reclamant, nu a prezentat nici o probă confirmativă ce ar atesta că față de pârâtul Ungureanu Alexandru a fost aplicată vreo sancțiune contravențională, în urma căreia a fost ridicat și depozitat mijlocul de transport.

Raportând situația reținută la prevederile legale menționate mai sus, judecătorul atestă cu certitudine, lipsa probelor, ce ar confirma temeinicia încasării datoriei formate în legătură cu păstrarea motocicletei de la pârât. Or, în speță, cu referire la regulile pertinenței și admisibilității probelor, în baza art. 121, 122 din Codul de procedură civilă, se constată că, reprezentantul reclamantei nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente în confirmarea faptelor invocate.

Respectiv, nu s-a stabilit faptul încheierii, între părțile în litigiu, a contractului de depozit, nu s-au constatat temeiurile răspunderii contractuale și nici a răspunderii delictuale ale pârâtului.

Astfel, pe cale de consecință, nefiind dovedită existența unei obligații, debitorului nu i se poate invoca neexecutarea obligației cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Cât privește invocarea de către partea reclamantă a îmbogățirii nejustificate, judecătorul notează că, în conformitate cu prevederile art. 1979 din Codul civil, (1) Dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea. (2) Prevederile alin. (1) se aplică doar în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol.

Potrivit art. 1984 al Codului civil, (1) O persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său. (2) În scopul constatării dacă o persoană a obținut o îmbogățire și a mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogățită l-a suferit în schimbul îmbogățirii sau după îmbogățire.

Așadar, se reiterează că, din materialele cauzei s-a constatat cu certitudine că, la 12 august 2021, între Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC” în calitate de prestator și Inspectoratul de Poliție Orhei al IGP în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul de prestări de servicii nr. 26, obiectul căruia fiind serviciile de ridicare, transportare, depozitare și restituire a mijloacelor de transport în cadrul proceselor contravenționale și penale, pe un termen de 5 ani. (f.d. 17-28)

Potrivit pct. 4.2 din contractul de prestări servicii nr. 26 din 12 august 2021, încheiat între S.R.L. „MEGASIMETRIC” în calitate de Prestator și I.P. Orhei al IGP în calitate de

Beneficiar, prețul pentru serviciile de ridicare, transportare și depozitare a mijlocului de transport în cadrul procesului contravențional sunt suportate de către conducătorul proprietarul sau posesorul legal al mijlocului de transport în privința căruia a fost aplicată sancțiunea contravențională. Plățile se achită doar pentru serviciile efectiv prestate, în baza calculelor prezentate de către Prestator.

La 16 august 2023, a fost întocmit procesul-verbal nr. VEH 01 1***** de ridicare și aducerea la parcarea specială a scuterului de modelul „BERIK", fără numere de înmatriculare, care avea deteriorări vizibile. (f.d. 14)

În temeiul procesului-verbal menționat supra, a fost transmis, la parcarea specializată deținută de către Societatea cu Răspundere Limitată „MEGASIMETRIC" din or. Orhei, scuterul de modelul „BERIK", fără numere de înmatriculare, începând cu 16 august 2023.

Concomitent, din răspunsul nr. 34/44-10189 din 21 iunie 2024 eliberat inspectoratul de Poliție Orhei al IGP, la pct. 19 al anexei, s-a constatat că, conducătorul motocicletei, la momentul reținerii și aducerii la parcarea specială, era Ungureanu Alexandru. (f.d. 29-30)

În speță, instanța consideră relevante prevederile art. 1985 din Codul civil, conform cărora, (1) O persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia. (2) În scopul constatării dacă o persoană a suferit un dezavantaj și a mărimii acestuia nu se va lua în considerare îmbogățirea pe care această persoană a obținut-o în schimbul dezavantajului sau după dezavantaj.

Potrivit prevederilor art. 1986 din Codul civil, (1) O îmbogățire se atribuie la dezavantajul altuia, în special: a) dacă bunul persoanei dezavantajate este înstrăinat persoanei îmbogățite de către persoana dezavantajată; b) dacă persoana dezavantajată prestează un serviciu sau execută o lucrare în folosul persoanei îmbogățite; c) dacă persoana îmbogățită folosește bunurile persoanei dezavantajate, în special când persoana îmbogățită încalcă drepturile, posesia sau alte interese legitime ale persoanei dezavantajate; d) dacă un bun al persoanei îmbogățite este îmbunătățit de către persoana dezavantajată; sau e) dacă persoana îmbogățită este eliberată de o obligație de către persoana dezavantajată. (2) O îmbogățire se poate atribui la dezavantajul altuia chiar dacă îmbogățirea și dezavantajul nu sunt de același tip sau aceeași valoare.

În conformitate cu art. 1990 alin. (5) al Codului civil, persoana îmbogățită se consideră de bună-credință dacă ea nu cunoștea și nu trebuia, în mod rezonabil, să cunoască faptul că îmbogățirea a fost nejustificată sau putea deveni nejustificată.

Potrivit art. 1991 alin. (1) din Codul civil, dacă îmbogățirea constă din bunuri care nu pot fi transmise, din lucrări, servicii sau folosința unui bun, persoana îmbogățită este obligată să restituie îmbogățirea prin plata valorii bănești în folosul persoanei

dezavantajate.

Totodată, conform art. 1992 din Codul civil, (1) Valoare bănească a îmbogățirii se consideră suma de bani la care un transmițător și un dobânditor cu intenții reale de a încheia un contract ar fi convenit în mod valabil ca preț al acesteia. Cheltuielile suportate de furnizorul unei lucrări, unui serviciu sau unei folosințe care, conform contractului, trebuie acoperite de dobânditor sunt considerate ca parte a prețului. (2) Economisire se consideră micșorarea bunurilor sau majorarea obligațiilor pe care persoana îmbogățită, în împrejurări specifice ei, le-ar fi suportat dacă nu obținea îmbogățirea. (3) Valoarea bănească și economisirea se apreciază la momentul în care persoana îmbogățită a obținut îmbogățirea.

Având în vedere circumstanțele expuse supra și prevederile legale enunțate, judecătorul constată cu certitudine că, nu sunt întrunite condițiile pentru restituirea îmbogățirii nejustificate prevăzute la art. 1979 alin. (1) din Codul civil, conform cărora, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea. Or, în speță lipsește raportul obligațional, în cadrul cărei persoana îmbogățită să datoreze restituirea îmbogățirii, iar persoana dezavantajată – să fie îndreptățită să pretindă această restituire.

Astfel, instanța reține că, argumentele invocate în cererea de chemare în judecată nu sunt susținute prin probe concludente și nu își găsesc acoperire corespunzătoare în formula pretențiilor deduse judecății, existând un decalaj semnificativ între afirmațiile părții reclamante și suportul probatoriu efectiv prezentat în cauză.

Or, probațiunea reprezintă ansamblul activităților prin care părțile și celelalte persoane implicate în proces stabilesc, prin mijloace prevăzute de lege, elementele de fapt necesare pentru constatarea împrejurărilor relevante care formează obiectul judecății. În speță, instanța constată că partea reclamantă nu a reușit să administreze un probatoriu suficient, pertinent și concludent care să demonstreze temeinicia pretențiilor formulate.

De altfel, sarcina probațiunii presupune obligația procesuală ce revine participanților la proces de a dovedi, prin mijloace legale, împrejurările care formează obiectul probațiunii. În lipsa unor astfel de dovezi concludente, instanța nu poate reține ca întemeiate susținerile formulate în cererea de chemare în judecată. Cel care formulează o pretenție în fața instanței are obligația de a o dovedi, inclusiv prin prezentarea probelor care să ateste existența unui viciu, a unui prejudiciu și a legăturii cauzale dintre acestea. Or, în speță, partea reclamantă nu a administrat un probatoriu care să confirme cumulativ aceste elemente esențiale pentru angajarea răspunderii civile. Întrucât procesul civil este declanșat prin voința părții reclamante, aceasta poartă, în mod primordial, sarcina de a-și dovedi pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată. În lipsa unui probatoriu

suficient, pertinent și concludent, aceste pretenții nu pot fi reținute ca întemeiate de instanță.

Având în vedere circumstanțele reținute în prezenta cauză, instanța nu a identificat elemente de fapt și de drept care să justifice admiterea cerinței reclamantului privind restituirea îmbogății nejustificate.

Prin urmare reieșind din înscrisurile anexate la materialele cauzei instanța de judecată nu a reținut careva probe veridice, certe și concludente din care ar rezulta cu certitudine obligația pârâtului Ungureanu Alexandru față de reclamanta „MEGASIMETRIC ” S.R.L.

În baza celor constatate, judecătorul conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească.

La caz, se menționează că, reclamantei i s-a oferit posibilitatea de a se folosi de mijloacele procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, or, nu a făcut uz de acest drept oferit și respectat pe tot parcursul examinării speței.

Corespunzător, după cum urmează din cerere de chemare în judecată, valoarea acțiunii civile formulate de reclamantă, se încadrează în valoarea acțiunii care în conformitate cu art. 276^2 din Codul de procedură civilă, urmează a fi examinată de către instanța de judecată în procedura de valoare redusă (procedura scrisă) fără participarea părților.

Astfel, descrierea de către reclamant în cererea de chemare în judecată a circumstanțelor de fapt a cauzei, cât și a pretențiilor formulate împotriva pârâtului urmează a fi făcută în modul în care va permite instanței de judecată să sesizeze corect circumstanțele de fapt a cauzei, să excludă inexactități cu sens dublu, și va face posibilă judecarea cauzei civile potrivit procedurii scrise, în lipsa participanților la proces.

După cum reiese din actele de procedură îndeplinite vis-a-vis de speța dată, reprezentantul reclamantei a fost înștiințat conform rigorilor despre examinarea cauzei, însă nu a manifestat interes față de măsurile întreprinse de instanță pentru justa soluționare a cauzei.

Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art. 9 din Codul de procedură civilă, instanței de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate și egalitate a părților în drepturi (art. 26 CPC), motiv din care exonerarea unui participanți la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

Reținând obligația instanței de a asigura preeminența dreptului în sensul definit de Constituție și practica internațională, reieșind din cele expuse mai sus, ajunge la concluzia de a respinge pretențiile reclamantei, deoarece acestea sunt neîntemeiate. Or, instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții

pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În baza celor constatate, judecătorul conchide că, cel care formulează o pretenție trebuie să o și dovedească. Întrucât procesul civil este pornit de reclamant prin introducerea cererii de chemare în judecată, el are primul obligația să-și dovedească pretențiile. Sarcina probațiunii este influențată de principiul disponibilității.

Potrivit dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art. 26 al Codului de procedură civilă, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

Prin urmare, judecătorul va respinge alegația reclamantei că pârâtul este obligat la restituirea sumei, la caz suma de 80 344,00 lei, drept una neîntemeiată, formală și declarativă, or în final ține de responsabilitatea părților la momentul încheierii raportului juridic obligațional să întocmească clauzele contractuale în așa mod, încât să nu creeze dubii sau să genereze întrebări.

Astfel, în urma analizei circumstanțelor de fapt relevate, prin prisma probatoriului administrat la materialele cauzei, judecătorul atestă că în situația în care nu s-a constatat atât faptul încheierii, între părțile în litigiu, a contractului de depozit și nu s-a constatat existența temeiurilor răspunderii contractuale și nici delictuale ale pârâtului Ungureanu Alexandru și nici îmbogățirea nejustificată a acestuia, judecătorul nu poate admite cererea privind încasarea sumei în legătură cu păstrarea motocicletei în parcarea specială.

Luând în considerație cele expuse și examinând probatoriul administrat la dosar, prin prisma prevederilor legale ce guvernează prezentul litigiu, judecătorul ajunge la concluzia de a respinge pretenția înaintată de „MEGASIMETRIC” S.R.L. împotriva lui

Ungureanu Alexandru privind încasarea îmbogățirii nejustificate, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Potrivit art. 94 alin. (1) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Reieșind din prevederile art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) al Codului de procedură civilă, se atestă că, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, ținând cont de faptul că, cerința principală din acțiunea înaintată de către „MEGASIMETRIC" S.R.L. cu privire la încasarea sumei în mărime de 80 344,00 lei ca îmbogățire nejustificată, urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată, în mod subsecvent, se vor respinge ca neîntemeiate și cerințele accesorii cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 2960,29 lei și a taxei de timbru în sumă de 200,00 lei.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, instanța de judecată, reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar și apreciate, în baza art. 130 al Codului de procedură civilă, din punct de vedere al pertinenței, admisibilității, veridicității, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, găsește neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de „ MEGASIMETRIC" S.R.L.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și cercetate în cadrul examinării cauzei, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1), sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună și se prezintă de către părți.

Din considerentele expuse raportate la normele de drept legale menționate, instanța de judecată va respinge cererea de chemare în judecată înaintată de „MEGASIMETRIC" S.R.L. împotriva lui Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de

Poliție Orhei privind încasarea îmbogățirii nejustificate și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 și art. 2762 - 2764 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de „MEGASIMETRIC" S.R.L. împotriva lui Ungureanu Alexandru, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Orhei privind încasarea îmbogățirii nejustificate și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător Galina CIOBANU